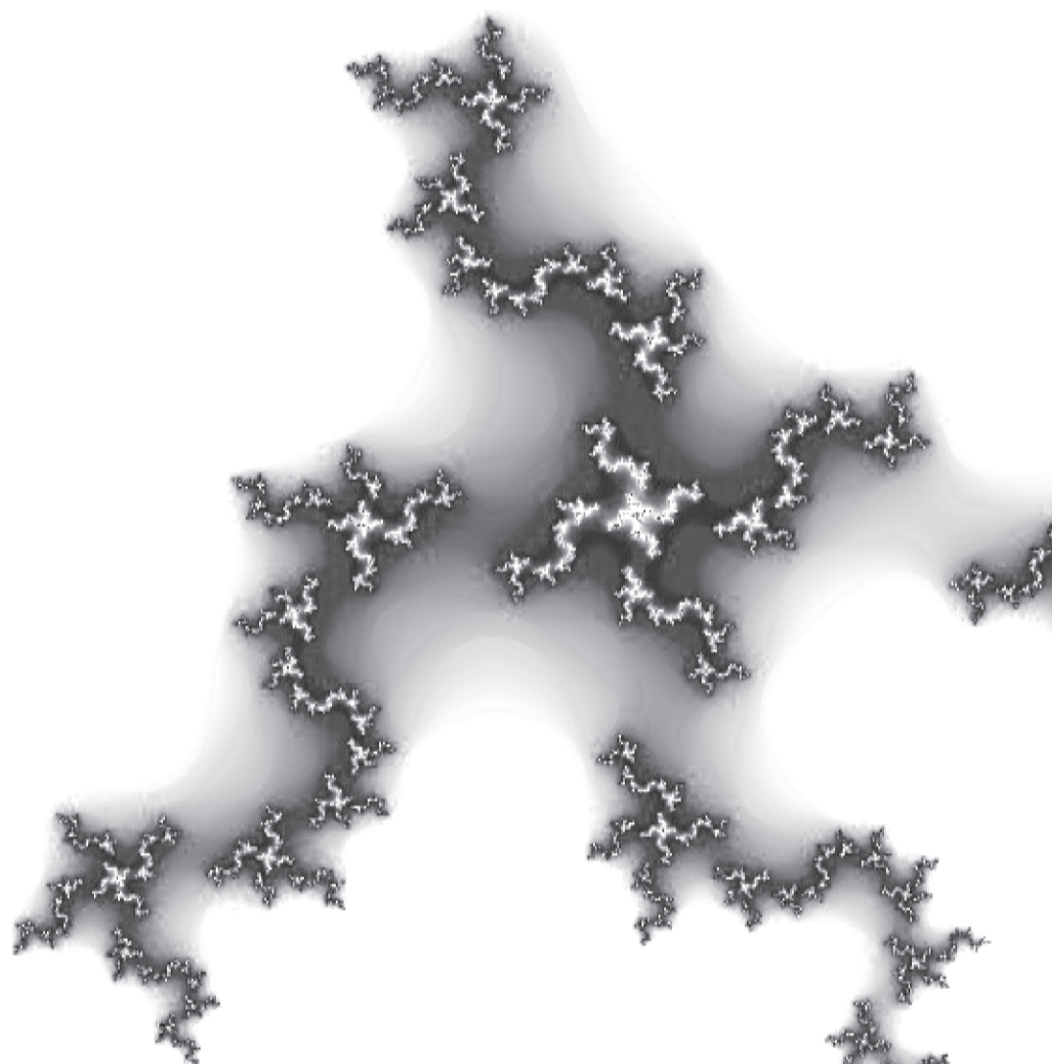

NiBBle *3/99*

TAMPEREEN TIETOTEEKKARIKILLAN VIRALLINEN JULKAISU

Onko sinulla jo töitä?

Tässä numerossa mm. Tietotekniikkapäivä-asiaa.

Puheenjohtajan palsta

Etsitkö osa-aikatyötä, kesätyötä, diplomityöpaikkaa...? Vai lähestyykö jo valmistuminen, ja etsit uusia haasteita?

Me tietotekniikan opiskelijat olemme siinä onnellisessa asemassa, että kiinnostavia oman alan työharjoittelupaikkoja on tarjolla. Mansikanpoimien, pikaravintolan kassana ja siivoamassa voi myös kerätä arvokasta kokemusta elämän varrella, mutta motivoivampaa korkeakouluopintojen ohella on löytää omia opintoja tukeva harjoittelupaikka.

Tietotekniikkapäivä 17.11.1999 kokoaa keskiviikkona 17.11.1999 Hermiteciin alan yrityksiä. Yritykset hakevat kontakteja titeopiskelijoihin toden teolla. Päivän aikana kuulet, miten sujuu opintojen ja työnteon yhteensovittaminen. Voit tutustua yritysten työpaikkatarjontaan ja tehdä itse kysymyksiä yritysten edustajille. Paneelikeskustelussa Teekkarisaunalla on mukana myös koulun edustajia.

Yrityspäivät ovat oiva kontakti yritysten ja opiskelijoiden välillä. Tervetuloa osallistumaan!

*Suvi Melakoski
Killan puheenjohtaja 1999*

NIBBLE 3/1999

JULKAISIJA

Tampereen TietoTeekkarien Tuki ry.

TOIMITTAJA

Tampereen TietoTeekkarikilta

PÄÄTOIMITTAJA

Ville Vehviläinen

TAMPEREEN

TIETOTEEKKARIKILTA

Tampereen teknillisen korkeakoulun
ylioppilaskunnan alayhdistys

POSTIOSOITE

HB 106
PL 553
33101 TAMPERE
FINLAND

KILTAHUONE

Hermia III (Hermitec)
1. krs, HB 106
Hermiankatu 12 C
Hervanta, Tampere

SÄHKÖPOSTI

tite@cs.tut.fi

WORLD WIDE WEB

<http://tite.cs.tut.fi/>

PUHELIN

+358 (3) 365 2701

TELEFAX

+358 (3) 365 3802

Sisälylys

Puheenjohtajan palsta	2
TiTen elämää suurempi kesätapaaminen	4
Neppailua ja strippausta	6
Sportti-Vartti	7
Hallituksen kesätapaaminen	8
Tulevat tapahtumat	9
Uusi Tietotekniikkatalo on ZIP	10
TTY 27 vuotta	20
Janoisten miesten saaga	22
TiTen FuxiXQ '99	23

TiTen elämää suurempi

Eräänä kauniina heinäkuisena perjantaiaamuna Pirkkalan kaunis kylä herää jatkamaan jokapäiväistä rauhallista eloaan Tampereen kyljessä. Samaan aikaan Tampereella alkaa tapahtua. Lauma tietoteekkareita on astumassa kimppataksiin tarkoituksenaan suunnistaa Pirkkalaan partiolaisten kesämökille Pyhäjärven rannalle.

Outo tapahtumaketju sai alkunsa Tampereen Hervannan sydäimestä, Mikontalon pihasta. Siellä etukäteen tilattu tilataksi odotteli janoisia matkaaajia puoli seitsemältä perjantai-iltana. Hervannasta kyytiläiset poimittuaan poikkesivat vielä Tupsulan kautta. Siellä pientä lisäjännitystä sai aikaan tyttö, joka aivan viime tingassa saapui keskustan kukkaisparaatista smurffipuku päällä. Ehti kuitenkin.

Matka sujuikin kommelluksitta ja jotkut tulivat paikalle muulla tavoin: omalla autolla tai pyörällä. Perille pääseminen oli suuri jälleennäkemisen ilotapahtuma, sillä näitä kavereita on nähty viimeksi keväällä koululla.

Sitten iltaa viettämään. Hyvin leppoisa tunnelma vallitsi alusta alkaen, ilmapiiri oli hyvin miellyttävä. Nauraakin sai sydämensä kyllyydestä, kun joku heitti koko ajan pientä vitsintynkää ja tilannekomiikkaa peliin. Vaan mieleenpainuvia ja tapaamisesta legendaarisen tekeviä asioitakin tapahtui.

Saunan lämmittäminen oli yllättävän vaativa prosessi, sillä muutamankin tunnin ahkeran lämmityksen jälkeen, saunassa oli vain nelisenkymmentä astetta lämmintä. Ei se mitään, on se vielä lämpimämpää kuin ulkona. Uiminenkin osoittautui yhdelle uimamaisterille kohtalokkaaksi hänen lyötyään ulkonevan sukuelimensä kiveen. Tiedä mihin hyppäät, sanoo Suomen Urheilu- ja Hengenpelastusliitto, ja vaikka varoituksen sanat kaikille mainittiin, ei niistä näköjään piitattu. Sama mies teki saman tempun vielä toistamiseenkin seuraavana päivänä.

PetriRitariÄssä oli yksi Titen kesätapon kohokohta ja merkkihenkilö. PetriRitariÄssällä on oma Hattu ja oma Käännös. Ja oma Skrikookäännös. PRÄH on uusimman muodin mukainen hattu, joka on valmistettu sixpackin pahvisuojasta. Oli siinä temppuja kerrakseen, kun salskea teekkarismies PRÄH päässä esittelee PetriRitariÄssäkäännöksiä rantakallioilla. Vaikuttaa vaaralliselta, mutta asiantuntija on aina asiantuntija.

kesätapaaminen

23.-25.7.1999

Makkarat paistuivat ja muutama pihvikin taidettiin nuotiossa kääriä. Ja yö jatkui pitkään. Viimeinen henkilö oli hereillä vielä kymmenen aikaan aamulla, tosin simahti lopuksi kallioille. Osa ihmisistä nukkui partiolaisten mökissä, ja osa puolijoukkueteltassa. Teltassa nukkumisessa oli oma vaaransa, sillä siellä pahaa-aavistamattomina nukkuneet henkilöt olivat lähellä tuhopolttkuolemaa heti aamutuimaan. Aamutuima siis suhteutettuna sikäläiseen aikajatkumoon, kun nukkumaan on menty vasta normaali-ihmisten aamukymmeneltä. Nimittäin, partiolaiset, nuo maailman ahkerimmat ja ystävällisimmät ihmiset, tulivat polttamaan roskia aivan siihen teltan viereen. Heillä alkoi seuraavana maanantaina lastenleiri, ja sitä varten piti siivota kaikki roskat pois lähimaastosta. He kasasivat kaikki yhdeksi jättimäiseksi kokoksi ja sytyttivät bensiinillä. No melkein paloi telttakin siinä samassa, mutta onneksi krapulaiset ystävämme olivat sen verran vikkeliä, että ehtivät kaataa teltan, vaikka kaikki sisällä olleet eivät vielä ehtineetkään herätä. Niin teltta siirrettiin hieman turvallisempaan paikkaan.

Iltapäivällä matkalaiset olivat valmiita esittelemään partiolaistaitojaan ruoanvalmistuksessa: autolla Pirkkalan kotipizzaa noutamaan koko porukalle pizzat. Sillä reissulla olivat Pirkkalalaiset saaneet kokea teekkarihenkisyiden väkevän voima ja muutama hyvännäköinen mimmikin oli kuulemma havaittu Pirkkalan R-kioskillä. Palattuaan oma Pizza- ja kaljatakсимme toi helpotusta senhetkiseen yleiseen heikokkoon olotilaan.

Siinä illan pimetessä pari miespuolista henkilöä päätti käydä kanootilla Nokian kaupungin puolella, kun Eden-kylpylä sattui sijaitsemaan aivan siinä järven vastakkaisella rannalla. Ja ainahan partiolaisten mökillä pari kanoottia on. Niin alkoi kehden rohkean tupsulakkisen miehen seikkailu kesyttämättömällä järvellä. Ja kyllä siinä muutkin olivat kauhuissaan kun heitä ei muutaman tunnin sisällä kuulunut takaisin. Yökin oli jo muuttunut mustaksi. Onneksi sentään nuotio paloi suurena rannassa, jotta urheat seikkailijamme saisivat edes jotain vinkkiä paikasta, jonne palata. Sitä, ja erään kaverin älämölöä seuraten he löysivätkin perille, joskin aivan holtittomasti siksakkia meloen. Eivätkä tulleet tyhjin käsin, vaan ponusjuomapullo mukana! Siitä se taas riemu ratkesi iloisten tarinoiden ja laulun merkeissä. Näin jatkettiin taas aamuun asti.

Lähtöpäivä koitti ja rantaa siivottiin ahkerasti. Tavarat pakattiin ja opiskelijat poistuivat hyvin porvarilliseen tapaan, kuten olivat saapuneetkin, taksilla. Pirkkala on taas rauhallinen paikka asua.

Anna Katajainen
anix@cc.tut.fi

Neppailua ja strippausta

Torstaina 16.9. järkättiin koulullamme pitkään ja hartaasti suunniteltu Kiltujen Yö (Itseasiassa jälleen kerran tapahtuman todellinen ajankohta valkeni jengille vasta viikkoa ennen, mutta perinteisesti kiireessä tulee ne typerimmät ideat, joista saa eniten iloa irti). Ideanahan hommassa oli kiertää viiden hengen joukkueilla kaikki killat, ja joka killassa oli sitten joku hassunhauska tehtävä, mistä sai pisteitä. Lopuksi oli yhteistä ohjelmaa vaihteeksi S-talon yläaulassa.

Enemmän taikka vähemmän innolla killat olivatkin järkänneet kaikennäköistä performanssia ja autokisaa. TiTellä piti ensin olla neppailurata, jossa olisi kisailtu itsetehdyillä leegopalikkaformuloilla, mutta viime hetkessä kuulumme, että Skillan smurffit olivat järkänneet myös autokisan. Näin siitä huolimatta että ideat piti rekisteröidä teekkarivastaavalla.

Onneksi hallitussilimiltä ei kuitenkaan yleensä ideat loppu, ja kun joku vielä löysi killan kaapista känniäiliö-pullonpohjasilmälasit, kehkeytyi mielessämme nopeasti uusi idea leegopalikoiden tiimoilta. Niillä laseilla kun ei mitään näe, niin annettiin sitten joka joukkueelle aikaa kasata leegoista häkkisformula siten että yksi laseilla sokaistu rakentaa ja muut neuvoa, mistä löytyy sopivat palat. Lopputulos arvosteltiin sen mukaan oliko autossa siivekset, pyörät, kuski jne. kohdallaan.

Rasti herättikin runsaasti hilpeyttä sekä rastituomarien että osallistujien keskuudessa, ja kun killan automaatista oli illaksi virvoitusjuoman merkkiä vaihdettu tilanteeseen paremmin sopivaksi, niin ilta sujui varsin rattoisasti.

Puoliltaöin olikin sitten vuorossa S-talon pileet joissa ei (valitettavasti?) Petjan pontevasta kampanjoinnista huolimatta nähty maailman pisintä rakovalkeaa, vaan ihan tavallisia pändejä vaan. Pileetkin sujuivat melkoisen rattoisasti musaa kuunnellessa ja virvokkeita siemaillessa siihen saakka, kunnes joku valopää(tm) sai päähänsä kutsua paikalle myös palolaitoksen henkilökuntaa. Tämä luonnollisesti latisti tunnelman, ja tuli aika lähteä kotiin päin.

Kokonaisuutena Kiltujen yö oli kuitenkin ihan mukava osoitus siitä, että yhteispelillä ihan yksinkertaisinkin eväin saadaan aikaiseksi kiva teekkarihenkinen tapahtuma, toivottavasti seuraavaa ei tarvitse odottaa kahta vuotta.

Mahe
Fuksispede
Teekkari vm. 96

SPORTTI- VARTTI

Kiltamme on aina pyrkinyt osallistumaan kaikkiin koulussammme järjestettyihin urheilutapahtumiin. Niin myös alkusyksyllä järjestettyihin palloiluturnauksiin.

7.9 Materiaali-insinöörikilta järjesti MIK pesisturnauksen.

Kiltamme Pikkumustat- joukkue joutui tyytymään neljänteen sijaan. Vaikkakin etuinamme oli periksi antamattomuus sekä savolaisen suunsoittajan jalot taidot.

14.9 Tekstiili- ja vaatetusinsinöörikilta TVIK järjesti lentisturnauksen.

Joukkuetta oli vaikea saada täyteen, joten ilmoitimme tänävuonna vain yhden joukkueen mukaan. Turnauksen alkaessa peli-intoisia TiTeläisiä olikin saapunut melkein kaksi joukkueellista paikalle. Peli aika jäi monelle lyhyeksi ja lisäksi emme selviytyneet ensimmäistä peliä pidemmälle.

30.9 Koneenrakentajakilta KoRK järjesti Konecupin.

Kosteahko ilma ei saanut sotkettua tätä pirteää tapahtumaa, paitsi ehkä hivenen maalivahteja. Pikkumustat lähtivät mukaan puolustamaan ja parantamaan viimevuotista toista sijaansa. Toisin kuitenkin kävi. Tipuimme jatkosta maalieron ratkaistessa jatkoon menijän lohkostamme.

Mikko Kipinoinen
mikipi@cc.tut.fi

Hallituksen kesätapaaminen

TiTen hallitus vietti viikkoa ennen killan varsinaista kesätapaamista oman tapaamisensa. Kuten yleensä hallituksen tapaamisissa (vertaa killan seinällä oleva varoitus hallituksen rauhallista oloillasta), oli luvassa taas vauhtia ja vaarallisia tilanteita. Iskuryhmämme Kipinoinen ja prujusetä Jukka suuntasi yllättäen ensiksi kohti Citymarkettia, josta saadun tavaratäydennyksen jälkeen ajelimme rauhassa kohti Mahen vanhempien lainaksi lupaamaa mökkiä (jotka eivät onneksi tienneet mitä oli luvassa).

Ennen mökkiä päätimme vielä mennä uusiksi kauppaan Padasjoen suuressa megalopoliksessa. Oli siinä sitten ilmeessä pitelemistä, kun ensimmäinen ihminen, jonka kassan tädin jälkeen näimme oli Hannu. Iloisen jälleen näkemisen ("Hannu on HINAAJA") ja tervehdysten jälkeen ostimme sitten sapuskaa ja juomaa pariaksi päiväksi, sillä eihän ollut takeita, että pääsemme enää kauppaan ennen tulomatkaa.

Mökki olikin oikein komea ilmestys tyylikkääne sisustuksineen ja rantasaunoineen. Pääsimmekin siinä illan mittaan pikkuhiljaa kisakuntoon hyvänmakuisen mansikkaboolin ja oluen myötävaikutuksella. Innostuimme myös kovasti saunomaan. Myös killan tiedotusvastaava Ville päätti sauna, vähemmän hyvin seurauksin. Ville viisaana ja asiansa osaavana miehenä päätti poistaa rintakarvansa noin 100-asteisella vedellä, ja kuten fiksuimmat lukijat jo arvaavat, oli seuraavana kohteena taksiasema (yllättäen ei ollut ketään ajokunnossa) ja Päijät-Hämeen keskussairaala. Menetimme siis Villen heti ensimmäisenä iltana, muut jatkoimme illan viettoa ja kävimme valailla (siis sellaisilla puhallettavilla isoilla) vastarannalla ja saimme suuren yleisön tienvarteen, kun innostuin laulamaan lauluja ja ehkä mahdollisesti äänenvoimakkuus nousi hieman. Illan päällimmäisiksi jutuiksi jäivät Villen rintakarvojen poisto, ampieiset (joita oli oikeasti paljon) ja Lahniksen rinnevyöry.

Toisena päivänä koittikin sitten arki ja hallitus päättikin kovasti kokousta kaikkien fuksien ja miksei vanhempiekin päänmenoksi. Päätimme kaikki olennaiset asiat lukkoon ja kuulimme palautetta viime vuoden tilinpäätöksestä Mikaelilta. Löysimme myös itsensä Epiksen musiikkivarastosta huippumusiikkia: NWA - Niggers With Attitude, joiden biisien nimet olivat jotain tyyliin: I wanna kill you, I will rape you jne. Meinas jättää Mikaelin tilikarttaesitelmä kakkoseksi, kun naurettiin noille biisien nimille.

Sitten päätimme virallisen osuuden, ja kuin ihmeen kaupalla, oli ajokunnossa killan Epähenkilö-Paparazzi Mika (teknomiehet vetää kato Gammaa ja speediä), joten suuntasimme kauppaan. Päätimme ostaa lettutarvikkeet ja eräänlaisia tärkeitä esineitä kuten: hautakynntilä, koiran purulua, kokonainen melooni ja hilloa.

Ilta koitti taas ja yllättäen päädyimme taas grillailemaan ja saunomaan. Saimme myös Villen muistolle sytytetyn hautakynntilän asennettua Walaan (Villen auto) katolle, joten Ville oli myös keskuudessamme. (*Liikuttavaa. - toim. huom.*) Tänä iltana porukka olikin väsyneempää ja vastarannalle muodostuneelta yleisöltä ei saatu pyydettyä istumapaikkojen hintaa, kun porukka hiljeni niin äkkiä. Illaan mittaan tuli sitten puitua kaikkea tärkeää, kun mihin excut suunnataan syksyllä ja mitä tarjoillaan saunailloissa.

Sunnuntaina ei sitten tapahtunutkaan enää juurikaan muuta, kuin piti siivota megalomaaninen sotku ja yrittää ahtautua autoihin ja kohti Tamperetta.

Kokonaisuutena kesätapaaminen oli onnistunut, emmekä saaneet edes käytettyä jäsenistön rahoja vaan kaikki oli sponsoroitu joltain tahoilta, kuten Kipinoisen kanatarhasta tai Revon viinitarhasta. Saimme myös linjailtua syksyn toimintaa ja tutustuimme taas toisiimme paremmin, jonka näkee sitten syksynä yhteishengen kasvuna.

*Petja,
rakas tapahtumavastaavanne*

17.11. Tietotekniikkapäivä

Tietotekniikka-alan yritykset esittelevät itseään ja rekrytoivat uutta väkeä. Hommaa kesätyöpaikkasi ajoissa! Yritysten ständit aukeavat jo aamupäivällä Hermitecin aulan tuntumassa, ja päivän mittaan salissa HB115 firmat esittelevät toimintaansa ja tarjolla olevia työpaikkojaan. Päivän päättää Petra Visurin johtama paneelikeskustelu Teekkarisaunalla, jossa saatavilla myös ruokaa ja juomaa. Päivän tarkempi ohjelma lehden takakannessa.

23.11. klo 12.15 Killan vaalikokous salissa HB101

Kokouksessa mm. valitaan hallitus vuodelle 2000. Kaikki jäsenet tervetulleita!

25.11. Vertex Systems Oy rekrytoi

Hieman tasokkaampi rekrytointitilaisuus Tampereen ytimessä. Lisätietoja myöhemmin.

25.11. Millennium-Bommarit

Järjestää Kange. Bändeinä YUP, Waltari, Steep.

8.12. PikkuJoululögit Hermian saunalla

TiTen jokajouluiset PikkuJoululögit ovat pimeään talven pelastus. Nauti hyvästä glögistä, paremmasta seurasta ja näe kenties jopa itse Pukki!

9.12. klo 12.00 TiTen legendaarinen Pizza-XQ

Tervetuloa syömään vatsasi täyteen TiTen perinteeksi jo muodostuneelle Pizzaexcursiolle. Lähtö Hermitecin parkkipaikalta. Kyyti maksaa kokonaisen markan.

Uusi Tietotekniikkatalo on ZIP

Helpotusta nykyiseen tilanahtauteen on tulossa: uutta Tietotekniikkataloa aletaan rakentamaan jo ensi keväällä Sähkötalon viereen. Suunnittelukilpailun voittanut ZIP on palkintolautakunnan mukaan toiminnallisesti paras, luentosalit ja henkilökunnan työtilat on sijoitettu toisiinsa nähden kätevästi.

TiTen kiltahuone on suunnitelman mukaan sijoitettu toiseen kerrokseen, lähelle Sähkötaloon vievää putkea. Modeemille on varattu tilat killan läheisyydestä, joten ikävä ei nykyisille naapureille ainakaan tule. Taloon tulee myös ravintola.

Tilat valmistuvat näillä näkymin syksyllä 2001 - samana vuonna kun kilta juhlii kymppivuotissyntymäpäiviä. Uuden talon myötä myös ensimmäisten vuosien opiskelijat pääsevät luennoille lähemmäs kiltahuonetta.

Sunnu
sunnu@cs.tut.fi

Ketä kaikkia olikaan tutorryhmässäsi?

Mikä ihme sen kaverin nimi oli, jonka kanssa tehtiin otupk:n harkkatyö...?

Tilaa TiTe-killan matrikkeli!

Tampereen TietoTeekkarikillan matrikkeli ilmestyy **31.12.1999**.
Matrikkelista löytyy tietoteekkareiden potretteja vuosilta 1995-1998.

Ennakkotilauksia **60 markan hintaisesta** teoksesta vastaanotetaan
1.12.1999 asti.

Tilaukset, kyselyt osoitteella **matrikkeli@tite.cs.tut.fi**

ALMARE SYSTEMS OY

- UUDEN AJAN TIETOTEKNIKKATALO

Almare Systems Oy on tamperelainen Java-teknologialla toteutettuihin tietokantasovelluksiin erikoistunut ohjelmistoyritys. Asiakkaamme ovat media- ja tietoliikennealan suuryrityksiä. Avainhenkilöt omistavat 80% Almare Systemsistä. Vähemmistöosakkaana on Alma Media Net Ventures Oy, joka on vastuussa Alma Media Oyj-konsernin uuden ajan median kehityksestä. Teemme myös läheistä yhteistyötä Nokia Mobile Phones Oy:n kanssa.

Asiakasprojektimme ovat yleensä luottamuksellisia, koska ne liittyvät kehittyvään tekniikkaan ja tulevaisuuden palveluihin. Olemme tekemässä mm. Digitaalitelevision palveluita ja kolmannen sukupolven kännykkäpalveluita.

Tämän päivän palveluista voidaan mainita MTV3:n uutisten toimitusjärjestelmä (sekä internet että teksti-tv), markkinapaikka DIME sekä tilastointijärjestelmä www.laskuri.net.

Yrityksemme talous lepää vahvalla perustalla. Budjetoitu liikevaihtomme vuodelle 2000 on kahdeksan miljoonaa markkaa ja kannattavuus on hyvä. Vakaa talous, asiakastyytyväisyys ja hallittu kasvu ovat yrityksellemme tunnusomaisia.

Toimitilamme sijaitsevat Tampereen ydinkeskustassa kävelykadun varrella. Käytössämme on noin 500 m² viihtyisät, remontoituvat tilat. Työvälineemme ovat uusia ja nykyaikaisia.

Käytämme Javaa, C++:aa, JDBC:tä ja SQL-tietokantoja toiminnassamme. Kehitysympäristömme on Windows NT, Visual Cafe ja Visual C++. Mukaan tulevat ensi vuoden aikana myös EPOC, Linux ja Solaris sekä ohjelmointikielistä C++ ja PHP.

Osaamisemme perustuu 20 ammattilaisen muodostamaan henkilökuntaamme. Keski-ikäemme on 26 vuotta ja suurimmalla osalla henkilöstöstämme on korkeakoulututkinto tai opinnot loppusuoralla. Arviomme mukaan henkilökuntamme määrä nousee vuonna 2000 kolmeenkymmeneen. Työilmapiirimme on hyvä, ihmiset tuntevat toisensa ja projektit ovat inhimillisen kokoisia.

Meillä on tarjolla runsaasti eri vaihtoehtoja sekä opinnoissa pidemmälle ehtineille sekä aloittelevillekin ammattilaisille. Ota yhteyttä, niin räätölöidään Sinulle sopiva ratkaisu!

Lisätietoja saat kotisivuiltamme, <http://www.almare.com>, sähköpostilla info@almare.com, puhelimella (03) 260 2200 tai tulemalla käymään osoitteeseen Kuninkaankatu 21, 5. kerros.

TTYKY 27 vuotta

Teekkarit juhlivat tyylillä

Syyslomaviikko oli käytetty esivalmisteluihin, mutta se ei riittänyt. Ylioppilaskunnan vuosijuhlat tulivat silti yllättäen. Juhlapäivän aamuna perjantaina 22.9 huomasin, että juhla-asun vaatima pitkä takki oli tullut palautettua kotikotiin. Hetken ongelmaa pohdittuani ja todettuani, etteivät aikani eivätkä rahani riitä moisen hankkimiseen tuumailin, että tokko sitä tarvitsenkaan, siirryttäisiin juhlapaikalta toiselle mukavasti nyssen kyyditsemänä.

Ensimmäiselle juhlapaikalle pääsimme armaan avécini seurassa parahultaisesti akateemisen vartin verran myöhässä. Käsilaukkupaniikki(tm) iski jälleen; mitään ei oltu opittu lääketieteellisen tiedekunnan vuosijuhlista. Kiltujen edustajille järjestetyt kokkareet pidettiin juhlien viikinkiteeman mukaisesti viikinkiravintola Haraldissa. Kokkareilla tarjottiin kuohujuomaa sekä tietysti maukkaita cocktail-tikkuja, muutoin ohjelma koostui vapaasta rupattelusta juhlahengen nostattamiseksi sekä lahjojen luovuttamista. Lahjat noudattivat varsin perinteiseksi muodostunutta linjaa, oli mm. isoja, painavia ja turhia esineitä ja pienempiä hyödyllisiä?, juotavia lahjoja. Kiltujen yhteislahjaa ei vielä paljastettu vaan ylioppilaskunnan hallitus jätettiin epätietoisuuden tilaan odottamaan odottamatonta. Omasta mielestäni tyylikkään lahjoista oli Tampereen poliisikoulun luovuttama koivuinen miniatyyripamppu. Luovutuksen yhteydessä poliisioppilaat herättivät juhlaväen joukossa pelonsekaisia tunteita paljastamalla, että seuraavaan teekkariviihahdukseen on varauduttu. Vaikuttaako uhkaus seuraavan titeläisen Hermian kierroksen osanottajamäärään - jää nähtäväksi.

Varsinaiseen pääjuhlaan siirryttiin seremoniamestari Tatu Oukan opastamana bussilla. Tatu olikin jo ahkerasti kopautellut sauvaansa lattiaan ja näin ollen juttu Tampereen arkkitehtuurisista nähtävyyksistä luisti melko mukavasti. Pääjuhla alkoi aikataulun mukaan ravintola Pellavassa seitsemältä. Ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtajan Johanna Ilomäki toivotti juhlaväen tervetulleeksi kuohuvan juoman kera. Pian tämän jälkeen siirryttiinkin jo astetta väkevämpään laulunjohtaja Mikko Mannisen ja Eino Leinon juomalaulun säestämänä. Viimeistään tässä vaiheessa juhlatunnelma alkoi olla katossa.

Alkuruoaksi nautittiin erinomaista suppilovahverokeittoa. Pöytiin sai tilata lisää juhlatunnelmaa kohottavaa ainetta huitomalla sopivissa mittasuhteissa komealla viikinkikirveellä, joten snapsilauluja kajahti pöydästä toisensa jälkeen. Jossain vaiheessa seremoniamestari sai koputeltua juhlaväen sen verran hiljaiseksi, että rehtorimme Jarl-Thure Eriksson pystyi aloittamaan juhlapuheensa. Häpeäkseni täytyy myöntää, että keskittymiskykyni ei ollut enää paras mahdollinen, mutta rakenteellisesti puhe oli ainakin oiva. Sekä puheen alussa, että lopussa rehtori lainasi presidentti Kekkosen aikanaan teekkarien juhlissa lausumia sanoja.

Pääruokana oli mureaa vasikanfilettä bearnaisekastikkeen ja kasvien kera. Mmm... vesi nousee vieläkin kielelle. Ruokajuomaksi sai oman valinnan mukaan joko valko- tai punaviiniä. Viinille tietysti myös laulettiin. Seuraavaksi ripeä henkilökunta kiikutti pöytiin jälkiruoan, joka koostui omena-kanelijäädykkeestä mansikkakastikkeella ja tomosokerilla. Mystisesti mansikkakastiketta löytyi puvuntakista seuraavana päivänä... Vakuutan kuitenkin suurimman osan päätyneen vatsaani, sen verran hyvää se oli. Ruokailun lomassa ehdittiin napsia myös muutamia valokuvia, joita toivottavasti on päätynyt tätäkin juttua koristamaan.

Ruokailun kruunasi perinteinen puhe naiselle, jonka esitti laulunjohtaja Rasputtimen kappaleita lainaillen, tietysti laulamalla. Loistavan puheen jälkeen me miespuoliset henkilöt saimme hurmata avècimme (sikäli kun olivat naisia) omalla laulullamme ja ruusuin kukittamalla. Tästä jopa minä sain välttäväksi ala-asteella arvioidulla lauluäänelläni kuulla kiitoksia vielä pari viikkoa juhlien jälkeen - tunne ratkaisee ;)

Kahvin, konjakin ja konjakkilaulun jälkeen oli tervehdysten ja tanssin vuoro. Daamien tanssilistat suorastaan pursuivat halukkaita partnereita, kun enää edes kuuluisat posliinikaupan norsut eivät liemmin aristelleet. Tanssissa kuivuneille kurkuille sai ostaa baaritiskiltä helpotusta oman maun mukaan. Käsiohjelmasta luntaan vielä, että jossain näillä main olisi ainakin pitänyt laulaa myös teekkarihymni, mutta ainakaan minulla ei ole mitään muistikuvia siitä. Lieneekö unohtunut kokonaan vai olinko kenties käsiä pesemässä?

Yhden kieppeillä siirryttiin bussilla ensimmäisille jatkoille Messukylän suuntaan. Paikka taisi olla joku nuorisoseurantalo, jos oikein käsitin. Täällä tanssi jatkui hieman isommalla parketilla ja tarjolla oli omasta mielestäni melko kitkerää boolia sekä pikkupurtavaa kuten patonkia ja salaattia. Rahalla tietysti sai muutakin edelleen. Asiantuntijat tilasivat jotain laadukasta ja halpaa viskiä, jonka nimeä en enää muista. Juhlat jatkuivat hyvällä meiningillä, mutta itse aloin olla aika nuutunut rankan "loma"viikon jälkeen, kuten myös avècini. Ja koska asumme keskustassa ja seuraavat jatkot olivat Teekkarisaunalla eli noin kaksi kertaa kalliimman taksimatkan päässä, päätimme lähteä kotiinpäin. Toinen Onnistuneitten juhlien Onnistuneista päähäsääjistä - molemmat ovat muuten TiTen hallituksessa - soitti meille auliisti taksin, ja pian olimme jo peiton alla kuorsaamassa. Muut jatkoivat kuulopuheiden mukaan pitkään saunalla ja aamutuimaan vielä brunssilla Cupolassa. Ja vanhan sanonnan mukaanhan väen vähetessä bileet senkun paranevat. Aamulla mahtoi olla melkoinen meininki, jos sanonta piti paikkaansa, koska jo alkuillan kokemukset olivat kerrassaan nautittavia.

Kaikki kunnon juhlat päättyivät varsinaisesti vasta hyvin ansaittuun krapulapäivään kotiin kuljetettuine pitsoineen ja muine pikku nautintoineen ;)

*Jouni Pimiä
mind@cs.tut.fi*

JANOISTEN MIESTEN SAAGA

OSA 1

TAISTELU KOLASTA

Mitähän tapahtuisi, jos koko sähkötalosta loppuisi kola? Käytävillä lojuisi apaattisia skiltalaisia silmät kolanpuutteesta kellertäen; odottamassa kolalähetystä, jonka niiden juomavastaava lupaisi tulevan minä hetkenä hyvänsä. Mutta ei se tulisi, ei. Jotkut koettaisivat Spriteakin janonsa sammuttamiseen, eivätkä enää nousisi.

Viimein Skillan johtajat keräisivät marssikuntoisista iskuryhmän, joka lähtisi kolanryöstöreissulle Hermiaan. Ottaisivat aseikseen kaikkea kättä pidempää, ruokalastakin hakisivat haarukoita ja tarjottimia. Sitten lähtisivät taittamaan matkaa Hermiaan. Osa uupuisi matkalle, mutta tilalle värvättäisiin isoja korkkilaisia tappelupukareita.

Taistelu Hermitecin edustalla olisi pitkä ja verinen. (Vaikka tietoteekkarit rakastavatkin rauhaa, eivät he pelkäisi puolustautua, kun kyseessä on oma henki tai kola.) Raivoisasti taistelevat skiltalaiset olisivat ensin niskan päällä eikä TiTe pystyisi kuin viivytystaisteluun. Lopulta, selkä kolavaraston ovea vasten titeläiset saisivat jostakin uutta voimaa ja saisivat yliotteen. Epätoivoiset sinihaalarit eivät antautuisi vaan taistelisivat kuolemaan saakka. Kuitenkin taistelu omia opiskelutovereita ja ystäviä vastaan olisi kauheaa ja joka ainoa sodankävijä itkisi tappaessaan vihollisiaan, paitsi tietenkin KoRKin tappelupukarit, joille väkivalta on elämäntapa. Lopulta taistelu laantuisi, kun viimeinen pystyssä oleva sähköteekkari - huomattaessaan tilanteen toivottomuuden - pakenisi.

Eloonjääneillä tietoteekkareilla olisi edessään lohduton työ kaatuneiden tunnistamisessa ja saattelemisessa viimeiseen lepoon. Sähköteekkarit haudattaisiin Nokian parkkipaikan asfaltin alle joukkohautaan; titeläisten ruumiit poltettaisiin ja tuhkat heitettäisiin mereen. Hallituksen jäsenet soittaisivat kuolleiden omaisille ja välittäisivät raskaat uutiset. Suodenniemellä, Pirkkalassa ja muualla vietettäisiin unettomia, itkuisia öitä ja äidit vannoisivat ettei perheen kuopuksesta tulisi ainakaan teekkaria.

Ainoaa taistelusta eloonjäänyttä skiltalaista ei kolkossa Sähkötalossa kukaan ottaisi vastaan. Näky janoon kuolleiden turvonneista kielistä ja kuihtuneista ruumiista opettaisi sanantuojuille jotain ennalta-arvaamatonta elämän merkityksettömyydestä. Kun soturin voimat pettäisivät verenhukan takia, kun hänen sydämensä löisi viimeistä kertaa; silloin koulun pihaan kääntyisi kolarekka, kuin kertoakseen kuinka mielettömässä maailmassa me elämme.

Antti Tarvainen

Titen FuxiXQ lähti liikenteeseen torstaina 7.10. Innokkaimmat exculle lähtijät olivat viettäneet yötä killassa, etteivät vain missaisi reissua. Olihan edellisenä iltana ollut fuksiwunderunde, mutta sillä ei varmaankaan ollut vaikutusta. Lähdössä reissuun ilmoittautui vielä muutama fuxi.

Poikkeuksellisesti tänä vuonna oli fuxi-exculla paljon vanhoja tieteenharjoittajia. Fukseja ei ollut ilmoittautunut kuin parisenkymmentä, joten bussia täytettiin teekkareilla. Käsittämätöntä, että BOOMAREIDEN järjestämä Hämeenkadun appro kiinnosti fuxi-excua enemmän. Nähtävästi fuxit ovat valmiita maksamaan 70 mk siitä hyvästä, että pääsee rafloihin maksamaan oluesta. Huomattavasti parempi vaihtoehto oli lähteä fuxiXQ:lle, joka maksoi 60 mk ja siellä huolehdittiin ruokailuista sekä nestetasapainosta.

Ensimmäisenä kohteena oli Laitilan virvoitusjuomatehdas, joka toivotti meidät tervetulleeksi. Saimme maistiaiseksi Oivaa (siideriä), kuivana omenaa ja päärynää. Jopa oluen ystäville siideri maistui kohtuulliselta. Panimon tekninen johtaja esitteli meille astiat, joissa siideri käytetään, sekä pullotuslinjan. Kysyimme kaikenlaista ja saimme hyviä vastauksia.

Poislähtiessämme annoimme muutaman vanhan Tampin ja lauloimme excursiolaulun. Seuraavaksi suuntasimme Telestelle, joka sijaitsi vaarallisen lähellä Turkua, noin sadan metrin päässä. Telesten sedät ohjasivat meidät luentosaliin ja kertoivat mitä Teleste tekee. Ei ainakaan satelliittiantenneja. Luennon aikana pomot kehuskelivat miten he käyttävät hienosti UML:lää, johon Petja heitti muutaman asiantuntijalausannon.

Esitettyämme klassisen kysymyksen "Paljonko tämä rakennus painaa?", Teleste tajusi ohjata meidät syömään ja saunomaan.

Ruokailun päälle menimme saunomaan. Saunassa löylyä riitti ja vilvoitellessakaan ei jano päässyt tulemaan. Illan alkaessa hämärtyä suuntasimme bussin Turun keskustaan. Kukin poukkoili omilla tahoillaan noin tunnin verran, jonka jälkeen menimme Kårenille Deltan järjestämiin bileisiin. Olimme bilepaikan ensimmäiset juhlijat. Valloitimme rappusten yläpäässä sijaitsevan pyöreän pöydän. Illan aikana melko moni "sai". Pyöreän pöydän ympärillä tapahtui kaikenlaista biletykseen kuuluvaa. Harmiksenne en paljasta kaikkea exculla tapahtuneita asioita. Joskus yöllä lähdimme pois Turusta takaisin Tampereelle.

*Mikko Puonti
puonti@cc.tut.fi*

Koska Laitila on pieni panimo he pystyvät tekemään myös siideriä asiakkaan oman reseptin mukaan. Oivaa voi myös tilata omalla etiketillä.

Tietotekniikkapäivä '99

TTKK / Hermitec
17.11.1999

Ohjelma

- 10.00 Esittelypisteet aukeavat
- 12.00 Seminaari alkaa salissa HB115
- 12.00 **Nokia**
- 12.30 **Teleste**
- 13.00 **Icon Medialab**
- 13.30 Kahvitauko
- 14.00 **Tellabs**
- 14.30 **Plenware**
- 15.00 **Almare Systems**
- 15.30 **Atmel**
- 16.00 **TietoEnator**
- 17.00 Siirtyminen Teekkarisaunalle ja ruokailu
- 18.00 Paneelikeskustelu alkaa
- 20.00 Sauna lämmin
- 24.00 Teekkarihymni

NOKIA
CONNECTING PEOPLE

Teleste

ALMARE
SYSTEMS LTD

ATMEL
ATMEL CORPORATION

I C O N M E D I A L A B

PLENWARE

tellabs

TietoEnator^{TE}